

Jeugdvoetbalkamp v.v. Rhoon van 3 – 6 mei 1999 te Heeze (nb) – dag 1

De eerste maandag van de maand mei staat ook voor veel jeugdleden van v.v. Rhoon ook dit jaar weer in het teken van het jaarlijkse voetbalkamp. Hoewel het vakantietijd is worden kosten noch moeite gespaard om ook deze editie weer van een gouden rand te voorzien. Kinderen worden nagebracht, opgehaald en/of ingevlogen om ze toch vooral maar deelgenoot te laten zijn van deze jaarlijkse sportief/culturele happening.

En dat het dit jaar de moeite waard is kan ik u verzekeren. De accommodatie is schitterend gelegen in het landelijke gebied tussen Heeze en Leende (onder Eindhoven). De weg erheen leek voor enkele chauffeurs een probleem maar uiteindelijk is iedereen toch op tijd aangekomen. En dit allemaal na een voorspoedige reis vanuit Rhoon met alleen wat oponthoud bij de Moerdijkbrug en ter hoogte van Moergestel.

Klokslag 9.00 uur vetrok de bus en caravaan met begeleiders uitgezwaaid door de enthousiaste ouders. Of de ouders nu zo blij waren voor de kinderen of omdat ze enkele dagen van de kinderen verlost zouden zijn vertelt het verhaal niet. Het vertrek vanaf het sportcomplex, waar Henk de Munnik voor de begeleiders en uitzwaaiende ouders lekkere koffie klaar had staan, lag zodoende precies op schema. Elk jaar is het weer een strijd om alle spullen en het eten in de gecharterde automobielen en bussen te krijgen maar ook deze keer lukte dat weer. Jan Roest en Cees Oranje in een Roest-schildersbus met chips en drank (makkelijk als je dreigt te verdwalen), Edwin in de speel- en geluidbus van Sportzoomeren, Wim Gé met een van Weel aanhanger vol Polak- en zuivelproducten, de kinderen in de Ringelberg-bus met de kookmoeders etc. Voorafgegaan door de snelle jongens onder de begeleiders in hun dito bolides.

Bij aankomst bleek dat we geen kinderen zijn kwijtgeraakt onderweg, dus dat was alweer een hele geruststelling. De bus arriveerde, zoals afgesproken, als laatste en in de tussentijd waren de kwartier-makers druk bezig de vervoermiddelen uit en de accommodatie in te ruimen. Een prachtige keuken waarin onze prinsesjes zich ongetwijfeld snel thuis zullen voelen. Het enige wat ontbreekt is een vaatwasser maar daar hebben we er 70 van bij ons – dus dat wijst zichzelf. De toiletgroep is op de begane grond (toiletten en douches) plus op de verdieping nog een nachttoilet.

De eetzaal is ruim te noemen en daarnaast is er nog een voorraadkamer, barkamer en recreatiekamer. Buiten staan rond het gebouw diverse speel- en klimtoestellen en via een pad langs een kleindierentuin kom je bij de speelvelden

plus survivalbaan. De laatste loopt deels door een vennetje waar het hele brabantse mestprobleem in schijnt te worden opgelost dus zullen we de kinderen na een bad daarin verplicht moeten douchen willen we het qua lucht enigszins draaglijk houden deze week. En dat zal toch al niet meevallen daar de buurmanboer zijn mestkelder aan het uitrijden is over de nabijgelegen akker.

De kamerverdeling (iets waar het thuisfront zich meer zorgen over maakt dan de deelnemende kinderen) is ook gespreksonderwerp geweest. Maar niet voor lang want er zijn 5 kamers (één met 4 bedden plus aparte was- en toiletgroep : voor de dames dus) en daarnaast 4 zalen van 24 bedden elk. De leeftijdscategoriën plus leiders zijn hierover onderverdeeld dus heeft iedereen voor het middagmaal zijn slaapplek in gereedheid gebracht. Dat wil zeggen, diegenen die op tijd terug waren van de eerste speur-wandeltocht want op de eerste verkennende trip in de omgeving ging al heel wat mis. Tijdens het uitzetten met lintjes had Edwin het lint uit zijn zak gehaald en waren er diverse herinneringsplaatjes van zijn Angela uit zijn zak op de grond gevallen. En derhalve hadden de deelnemers meer oog voor andere details dan voor de lintjes en raakten enkele groepen behoorlijk van streek tijdens de speurtocht : met gemelde vertraging tot gevolg.

Tijdens de lunch (meegebrachte lunchpakketten plus een broodje worst en melk van **MAA***) heeft Edwin even snel de verschillende geboden en verboden onder de aandacht gebracht. Goede afspraken maken met de kinderen scheelt vaak de helft en dat zal ook nu wel weer zo zijn. Dit jaar is bijvoorbeeld een rook- en alcoholvrij kamp voor de kinderen en alle initiatieven om dit gebod te omzeilen kun je maar beter direct bij de peuk smoren.

Na de lunch is het één tegen één toernooi van start gegaan met eerste de E-tjes, en dan de rest. Spelers die niet direct hoeven te spelen vermaken zich rond het bos en het meertje zodat we regelmatig kinderen naar en van het kamphuis zien komen met schone kleding (voorzover noodzakelijk) – want ook hier is het prachtig weer zodat het aantal gedragen kledingstukken bijna nihil is. En geen zorgen : MAA en Willemien zorgen ervoor dat iedereen lekker wordt ingesmeerd met zonnebrandcrème.

De middagpauze is door menigeen benut om even uit te puffen van de vermoeienissen van de middag en het uitpuffen gebeurt zowel letterlijk als figuurlijk. De inspanningen resulteren namelijk recht evenredig aan een hoeveelheid transpiratievocht dus moet er regelmatig nieuw vocht worden aangevoerd.

Daar dit verslag nog mee moet met, als het even kan, Ineke Messemaker en de Sportexpresse (tesamen met een verslag van Edwin betreffende de wedstrijd van het eerste) zullen we het hierbij laten. Voor de eerste dag toch al een aardige productie dacht ik zo.

Met ook nu even de mededeling dat het Jeugdvoetbalkamp van de v.v. Rhooon mede mogelijk wordt gemaakt door de support (zowel financieel als middels fysieke inzet) door :

*) MAA staat voor de keukenploeg : Marian (Heijboer), Antje (Nootenboom) & Aaf (Vis)

dag 2

Ik heb u gisteren verlaten tegen het avondeten – jawel, we zouden vroeg gaan eten daar we een wedstrijd tegen de plaatselijke RKSv Heeze moesten spelen. Dus dat betekende om 17.00 aan tafel om daarna rond 18.00 uur lopend te vertrekken naar Heeze (een klein stukje wandelen is goed voor de spijsvertering en voetballen op een volle maag valt ook al niet mee). De maag werd gevuld met de volgende maaltijd :

- Vooraf een gevulde groentensoep met vermicelli
- Hoofdgerecht aardappels met een bal gehakt, jus, boontjes en appelmoes
- Toetje vanillevla met slagroom

Ik kan u verzekeren dat hier behoorlijk van genoten werd na alle inspanningen van de middag. Na het maal ging de Sportzoomerbus met de voetbalspullen op weg naar Heeze en de rest met de benenwagen.

Aangekomen bij de plaatselijke FC bleek ook hier weer de luxe van een gebied waar de grote stad minder ruimte claimt van omliggende gemeenten. De daaraan gekoppelde lagere grondprijs vertaalt zich terug in een ruim opgezet complex. Heeze beschikt over 4 velden, een verlicht trainingsveld en een hoofdveld met tribune. Ook de kantine en kleedlokalen waren compleet en ruim van opzet – de compleetheid van de kantine vertaalde zich zelfs in het beschikbaar zijn van sterke drank.....een goede gewoonte.

Sportief gezien moet er nog wat aan de weg getimmerd worden maar er lopen genoeg talentjes rond. Om iedereen aan de beurt te laten komen was wat moeilijk – daarom was er een E-1 en E-2 selectie gemaakt uit de verschillende Rhooon selecties. Verder een C-1 en een D-1 team die speelden met het volgende resultaat :

RKSv Heeze C/D	-	Rhooon C-1	1	-	6
RKSv Heeze D-1/2	-	Rhooon D-1	2	-	4
RKSv Heeze E-1	-	Rhooon E-1	1	-	14
RKSv Heeze E-2	-	Rhooon E-2	1	-	8

Voor de goede orde wel een kleine toelichting. Daar Heeze C-1 terugkwam van een uitwisseling met Colchester (jawel, op een steenworp afstand van Braintree) was het team niet op zijn sterkst. Ook bij de E-s had men alvast het team voor volgend jaar ingezet hetgeen betekende dat er wat F-jes tussen liepen.

Woensdag treffen we hen echter weer en kunnen dan de ware krachtsverhoudingen tussen Rhooon en Heeze leren kennen.

Bij terugkomst stond er voor de kinderen weer drinken en een appel klaar en werd alles in stelling gezet voor het eerste bosspel bij donker : het dierengeluidenspel. Altijd spannend, zeker voor de jongsten onder hen. De groepen werden onderverdeeld en met begeleiders moeten ze, gehinderd door enkele vossen, trachten zoveel mogelijk "dieren" te herkennen en op hun kaart te scoren. Een balkende koe en een kraaiende kat hebben zich al laten horen tijdens de verdeling maar tijdens de tocht zelf is er eigenlijk weinig vreemds gebeurd. Of het moet zijn dat er twee witte blote benen van Ron Stolk werden gesignaleerd die de meeste enge beesten schijnen te hebben afgeschrikt (een fenomeen dat ook op de club al eens was vastgesteld door sommige mensen).

Na terugkomst was het programma verder vrij – hetgeen zoveel wil zeggen dat dit ver na elven was en de kussens (voor de nachtgevechten) in gereedheid gebracht konden worden. De leiding kon gaan evalueren en na de bespreking en het doornemen van het lopende programma (plus het keuren van de meegenomen voedsel- en drankvoorraad). Boven was het na twaalfen verdacht stil hetgeen verklaard werd door het feit dat de D-tjes rond één uur in polonaise rond het kampgebouw werden gesignaleerd. Vandaag hebben we dus de eerste aangewezen corveeploeg – altijd makkelijk die ondeugende jongens.

De nacht verliep verder zonder al teveel problemen. De klaverjasploeg kwam pas na vieren te bed en daar heb ik me mogen laten wekken door mijn slaapbuur Bert Habermehl. Dat ie laat naar bed komt alla, maar om dan uitgebreid een plastic zak naast mijn oren te staan ontvouwen waar die stinksokken in moeten worden opgeborgen ..... alle bewondering voor Ella die met zo iemand het huis moet delen.

Andere storende factor (kinderen en leiders die naar toilet gaan niet meegerekend, dat hoort er bij) was een debutant op dit kamp : trainer Paul de Swart. Ook hier past bewondering voor het thuisfront. We zijn van plan om vanavond een kampvuur te maken (griezelverhaal erbij) en dan kunnen we mooi al dat hout gebruiken dat Paul vannacht heeft kleingezaagd..... Tsjonge wat kan die goser snurken en zagen.

De morgenstond had niet zozeer goud in de mond maar een smaak van onduidelijke komaf volgens de kampbeul – hij vroeg zich af wat er de dag ervoor op het menu had gestaan want zo iets had hij nog nooit geproefd. En er lijken mensen mee op kamp die nooit slapen. Vroeger heb ik me altijd afgevraagd of vissen ook gingen slapen of dat zij de hele nacht verplicht door moesten zwemmen. Ook nu heb ik nog steeds geen antwoord op die vraag daar Aaf Vis vannacht nog op was toen ik ging slapen en vanmorgen vroeg alweer rondliep (samen in de badruimte met haar twee kinderen Vis : ze blijven van water houden !).

Bij het doornemen van het dinsdagavondmenu zag ik Aaf ook al bedenkelijk kijken en wellicht heeft ze daardoor niet kunnen slapen. Het valt ook niet mee als je je realiseert dat het hoofdmenu vissticks is.

Na het ontwaken (de een sneller als de ander) is de hele meute aan de trimloop begonnen. In twee groepen, namelijk voor beginners en gevorderden. In de tussentijd heeft (bege)leider Cees Oranje zijn rondje gefietst en ergens een krant gescoord en hebben de thuisblijvers de eetzaal voor het ontbijt in gereedheid gebracht. En daar liepen we tegen het eerste (en hopelijk) laatste ongelukje op. Delano DaLuz had de pech om tegen een tak aan te lopen waardoor zijn ooraanhechting losliet. Nu is luisteren toch al niet zijn sterkste punt dus werd besloten even met hem naar St. Anna in Geldrop te gaan om de zaak te hechten. De diagnose en eerste hulp van Rien Heijboer bleken weer perfect overeen te stemmen met de werkelijkheid, alleen is nog onduidelijk of het luisterend vermogen van Delano door deze ingreep is verbeterd. We blijven hopen.

Bij terugkomst was de vaat inmiddels gedaan (mooi als je chauffeur mag spelen) en waren de kinderen naar boven gedirigeerd om de ergste rommel op te ruimen en het bed op te maken. De koffiepauze van de leiding werd benut om een indeling te maken voor het volgende spelprogramma : spons - vuur – water. Hoe dat precies in zijn werk gaat zullen de kinderen u bij thuiskomst wel vertellen, ik begrijp het namelijk nog steeds niet maar het is leuk en spannend.

De kampbeul en ondergetekende gaan straks weer wat inkopen doen en dan is het rond elf uur tijd voor een kleine pauze. Na de pauze wordt het één tegen één toernooi voortgezet en daarna volgt de lunch en na de lunch moeten we helaas afscheid nemen van grote Jan Dits – hij zal deze editie van de kampbrief verspreiden in het rhoonse zodat we iets voorliggen op ons publicatieschema. De middag zal worden gevuld met allerhande spellen zoals voetvolley, 2 tegen 2, zweedsloopspel (of zweed sloopspeel of zweetloop spel), minimix etc.. Dus genoeg te doen zoals u wel ziet maar ja, dat is ook de opzet van dit kamp.

“Ledigheid is des duivels oorkussen” en dat moeten we trachten te voorkomen.

Morgen (woensdag 5/5) viert leider Ton Peters zijn verjaardag en tegen de avond zal er weer wat worden doorgeseind naar Ineke Messemaker. Dat zal dan waarschijnlijk het laatste bericht zijn – de rest hoort u van de kinderen of leest u in de Sportexpresse.

dag 3

We typen woensdagmorgen 5 mei, de derde dag van het voetbalkamp 8.30 uur. Jawel, u leest het goed en ik weet nog dat ik het doe ook. Volledig bij mijn positieven vanaf mijn uitkijkpost achter de bar kruipen de meeste kinderen en

begeleiders uit hun schulp en zijn zich aan het voorbereiden op de ochtendtrimloop. Dit keer een uur later vanwege de dropping van afgelopen nacht en de daaraan gekoppelde nachtrust. Maar daarover later meer.

Gistermiddag was ik iets te voorbarig met de afsluiting en deadline van mijn verhaal. Ik meende begrepen te hebben dat Jan Dits na de lunch (kippensoep en een giga-hoeveelheid brood met beleg) zou vertrekken maar ik had weer ergens het verhaal van de klok en de klepel door elkaar gehaald zou de kampbeul zeggen. Jan had te kennen gegeven graag het avondmaal nog mee te willen maken alvorens te vertrekken daar er niet de door mij genoemde vissticks op het menu stonden (klepel <> klok) maar macaroni. En bij Jan leeft de stellige overtuiging dat nergens lekkerder macaroni wordt gekookt dan op het v.v. Rhoon voetbalkamp.

Om u overigens een indruk te geven over het waarom van de vriendelijke ontvangst bij de lokale middenstand : per dag gaan er hier ongeveer 25 broden door (wit & bruin) en een kleine 50 liter melk.

De voormelde lunch werd bijgewoond door Henk & Alie de Munnik die samen met Arie & Ina een bezoek aan het brabantse land hadden ingepland. Hartstikke leuk die belangstelling en tevens had Henk de eerste Sportexpresse van deze week bij zich (met daarin het eerste kampverslag) : vers van de pers dus.

De middag stond geheel in het teken van sport en spel. Allerlei spel en voetbalvarianten werden er individueel of in groepjes en teams afgewerkt en zodoende was het een drukte van belang op het sportveld.

Tussendoor had MAA een vitaminstoot klaargemaakt in de vorm van sinaasappelkwartjes en een drinkpauze completeerden het op peil brengen van het vochtgehalte. Overigens is het weer wat minder deze tweede dag hetgeen betekent minder warm en er wordt minder gedronken door de kinderen.

Rond vijf uur had MAA de macaroni dan klaar – dit keer de Antje variant met courgettes door de saus. En als er gegeten of gedronken wordt is ook Ron Stolk van de partij. Niemand was dan ook verbaasd dat hij aan het eind van de middag op een vooroorlogse Myata racefiets aan kwam rijden, zogenaamd fietsend vanuit Rhoon. Daar wij de conditie en sportieve aspiraties van Ron kennen was al direct duidelijk dat zijn auto waarschijnlijk op minder dan 100 meter van het kamphuis geparkeerd zou staan. En inderdaad, dat was ook zo. Volgende keer je antieke shirt eerder uit de kast (de vouwen zaten er nog in), het haar nog keurig in de krul (na 130 km fietsen) en ook wat zweet des aanschijs aanbrenge om je act enige geloofwaardigheid te geven. Afijn, de MAACaroni met gehaktsaus en kaas dus welke vergezeld ging van komkommers met een vla-flip toe. Het teken ook voor Jan Dits om de groep vanwege zakelijk afspraken te verlaten en het schoonmaken van het eetgerei aan de C-tjes over te laten. Deze waren aangewezen voor de corvee omdat ze wat al te enthousiast de MAACaroni aan het verdelen waren over de aanwezigen.

Het avondprogramma was weer gevuld met voortzetting van de verschillende voetbal- en spelvarianten onder leiding van het kleurrijke duo Cees *Oranje* en Paul de *Swart* daar Edwin en Co de dropping aan het uitzetten waren. Uiteraard met een onderbreking rond 20.00 uur voor de Dodenherdenking. Ton Peters sprak enkele woorden ter overdenking en na dit moment van bezinning werden de spelen weer voortgezet. Inmiddels was ook Jochem Kuiper weer van de partij die deze dag vanwege familieomstandigheden was opgehaald en weer teruggebracht. Rond het schemeren werd het kampvuur opgebouwd en aangestoken op het voorplein en begon Willemien aan het voorlezen van een Griezeverhaal. Een klus waarin ze haar didactisch vermogen nog eens goed kon tonen en de kinderen hingen dan ook muisstil aan haar lippen. De langsdenderende treinen maakten het verschil tussen stil en lawaai extra duidelijk en er werd genoten van de gloed en de warmte van het kampvuur. Alle bijeen gesprokkelde hout ging op terwijl de verschillende kinderen op vrijwillige basis konden kiezen al dan niet deel te nemen aan de geprogrammeerde dropping. Vermoeidheid, slaap, buikpijn, geen zin : alle excuses waren geldig om niet mee te hoeven en zich te storten op de snoepjes uit de winkel van Fred. Dat was ik nog vergeten te vermelden : ook dit jaar was ook de snoepwinkel weer mee onder het beheer van de Vendt – iemand waar niet mee te sollen en te dollen valt. Op ongeregelde tijden geopend maar in elk geval vlak voor het slapengaan want dan kunnen die kinderen er de hele nacht van genieten.

De dropping was desalniettemin een succes te noemen. Uiteraard met snelle en slimme deelnemers en een hoofdrol voor de kamphond van de familie Heijboer : Shita die feilloos de weg terug naar het basiskamp wist te vinden. Ze schijnt niets meer te horen en weinig te zien waardoor ze wel eens een keer zonder aanleiding aanslaat maar dat mag geen naam hebben. Blaffende honden bijten niet zult u dan denken maar ook deze woorden zijn inmiddels door de actualiteit achterhaald. Van de honger kan dat niet zijn want de inkoopploeg heeft juist de bewakingsdienst in natura beloofd door de aanschaf van een doos kluiven. Maar door het verminderde zicht is het onderscheidingsvermogen tussen kluiven en kluiven wat minder. En inmiddels heeft hij ook een rugnummer opgeplakt gekregen met SH (slechthorend denk ik maar iedereen kan er zijn eigen invulling aan geven : SHita, SHIT want door alle soep is-ie ook aan de dunne geraakt).

Wij zijn op onze post gebleven tot 03.00 uur vannacht met Paul de Leeuw, de evaluatie door Fred en onder het spelen van een aantal klaverjaspertijen. Toen was iedereen binnen en konden we met gerust hart naar bed gaan.

Het opstaan hedenmorgen viel niet mee. Na de vorige onrustige nacht is zo'n korte erachteraan niet echt lekker maar er treedt al een vorm van gewenning op. Om 07.30 uur begon de dag en dan is het altijd een lust om als een der eersten de badruimte te benutten voor de hele meute er ook op af komt. Je ziet dan ook

allerlei onverwachte zaken. Om met een goudbrokaten pyama op kamp te gaan moet je lef hebben. En om net te doen of je het vertrek niet opmerkt van de ochtendtrimloop is ook lef tonen. Het duo Frank en Stein (Frankenstein) gingen zo op in het tafelfoetballen dat ze de trimploeg zogenaamd niet weg zagen gaan en daarom mogen ze vanmiddag wat meehelpen opruimen. Regels zijn tenslotte regels..... De B-tjes en enkele C-tjes (die zich allemaal trouwens heel sociaal en goed gedragen waarvoor een pluim) hadden na de nachtelijke dropping ook weinig zin om mee te lopen. En dan treedt onmiddellijk regel 2 in werking namelijk het bedenken van een alternatieve bezigheid. In hun geval werd de bedachte sanctie toegejuicht door MAA daar zij werden aangesteld om deze morgen de douche- en toiletruimten schoon te maken. En dat werd eigenlijk zonder al teveel tegenspraak gedaan dus er was begrip voor.

Na het ontbijt is een begin gemaakt met het Guinness Book of Records, een jaarlijks terugkerende onderlinge competitie waarin allerlei recordpogingen worden ondernomen (hooghouden van een bal, ver ingooien etc.).

Bij de E-tjes wordt dit spektakel op hun eigen manier verbasterd tot Kinder Boek of Records. Een geliefd onderdeel is ook het afwerken op doel. Het schijnt dat onze medische specialist daarvoor een eigen afwerkplek heeft gecreeerd en dat is bij het 3e doel vanaf het kamphuis.

Wij gaan nu op de boodschappen af, vanmiddag is er eerst een demonstratietraining door Tomec Iwan (heeft het geleerd bij Feyenoord en is nu in dienst van PSV) waarna er diverse wedstrijden op de planning staan. Inmiddels valt er af en toe een drupje regen maar dat kan ons plezier niet vergallen. We hebben het enorm goed en de sfeer en stemming is opperbest. We denken morgen tussen 18.00 en 19.00 uur weer in Rhoon te zijn maar zullen proberen nog een laatste bericht door te zenden voor het "publicatiebord".

dag 4

Gisteren waren we gebleven bij de boodschappenlijst van Fred en MAA. Hierop stonden weer een waslijst aan nuttige en nodige zaken. Bijvoorbeeld drinkbekers – door de warmte de eerste dagen was de inname van vocht (en dienovereenkomstig bekertjesverbruik) hoger dan normaal en kwamen we tekort. Ook een speciaal verzoek van de jarige Ton Peters om voor onszelf gebak en voor de kinderen ijsjes mee te nemen. Zelf vonden we het nodig ook Ton iets te geven en moesten er nog wat kado's in worden geslagen voor onze gast van deze middag de profvoetballer Tomec Iwan (PSV) die door bemiddeling van Ton enkele uren aan het trainen van onze jeugd zou besteden. Inderdaad verscheen deze op zijn vrije middag met een kleine vertraging om te beginnen met de training van de D- en E groepen. Daar deze om 15.00 uur volgens plan zouden voetballen tegen de teams van Someren-Heide moesten deze teams eerder weg en zou Tomec dus

de B- en C-groepen extra aandacht geven. Hetgeen geschiedde en zowel de prof als de amateurs vonden het een geslaagd programmaonderdeel.

De excursie naar Someren-Heide ondertussen voor de D en E was een hele reis. Een beetje proppen en we kwamen net op tijd met de auto op de plaats van bestemming waar de tegenstander al klaar stond. We moesten alleen nog voor scheidsrechters zorgen en gelukkig hebben we op dat front enkele ervaren kanjers in ons midden : Fred, Peter en Edwin stelden zich spontaan beschikbaar in de regen.

Het regende, dus was het geen echt voetbalfeest maar de sfeer was wel goed. Samenvattend voor u de resultaten van deze middag :

Someren-Heide D1	-	Rhoon D1	5	-	3
Someren-Heide D2	-	Rhoon D2	1	-	3
Someren-Heide E1	-	Rhoon E1	1	-	9

De "thuisblijvers" ondertussen werden de hele middag al lekker gemaakt door Iwan en MAA (die vanaf de lunch voorbereidingen aan het treffen waren voor het avondmaal : pannenkoeken). Een enorme voorraad beslag resulteerde in een dito berg met pannenkoeken zowel met als zonder spek. Stroop en basterdsuiker moesten het compleet maken en een bodem leggen voor de grote slotavond met nog enkele voetbalwed-strijden en als klapstuk de bonte avond. Wie niet hoefde te spelen kon iets instuderen voor de bonte avond of nog wat onderdelen van het Guinness Book afwerken.

Inmiddels zijn de resultaten bekend van de 1 tegen 1 duels. We geven de finaleresultaten :

E-categorie:	Marc Collignon	-	Michael Hoffman	2 - 0
D-categorie:	Rik Spanjer	-	Daan van Dijk	2 - 0
C-categorie:	Mike Verkamman-Tjeerd Nauta			0 - 2

Voor het Kinder Boek of Records werden de volgende resultaten aangescherpt / neergezet :

Hooghouden met het hoofd	:		
record 40 x	Roy Stedehouder	1996	
Jong leren (jongleren) zonder handen	:		
record 573 x	Robert van Dijk	1999	
Gatenbord schieten	:		
record 2 x	Bennie van Weel	1996	
Dikke Bertha	:		
record 7 x	Xander Koster	1996	
	Marc Bekker	1996	
	Arie-Paul Warnaar	1999	
	Gert-Jan Prevo	1999	

Slalomdribbel	:		
13,35 sec	C	Tjeerd Nauta	1999
14,02 sec.	D	Jon Bijl	1999
16,59 sec.	E	Maurice Heijboer	1999
Uitbal ingooien	:		
23 mtr	B/C	Ronald de Zanger	1998
16,50 mtr	D/E	Bennie van Weel	1999
Slalom afwerken	:		
3.70 sec.	B/C	Willem Schrey	1999
4.20 sec.	D	Jochem Kuiper	1999
4.30 sec.	E	Michael Stolk	1999
Vakschieten	:		
250 punten		Robbin Habermehl	1999

Het mag duidelijk zijn dat er ook dit jaar weer fanatiek gestreden is om de diverse records scherper te stellen. Voor sommige onderdelen zijn we naar een onderverdeling naar leeftijds-categorie gegaan om de competitie tussen jonger en ouder een eerlijker verdeling te geven. Ondanks de regelmatig neervallende regen en de krappe tijdsplanning (Iwan zat erachter dus moest alles op tijd klaar) lukt het toch om het hele schema weer op tijd af te werken.

Inmiddels zijn ook de spelers terug van de laatste wedstrijden bij RKSv Heeze. Daar hebben D-2 en E-3/E-4 nog een wedstrijd gespeeld :

RKSv Heeze	-	Rhoon D-2	11	-	0
RKSv Heeze	-	Rhoon E-3	3	-	0
RKSv Heeze	-	Rhoon E-4	0	-	1

Nogmaals hebben we ons verbaasd over de toestand van de velden en de perfecte staat van onderhoud van het complex. Alleen al het ballenhok c.q. strijkkamer c.q. wassalon c.q. pauzedrankbuffet etc. allemaal ondergebracht in één keurig net onderkomen deed ons watertanden. Maar ja, al is de club qua ledental en aantal teams net zo groot als v.v. Rhoon : er werken wel 200 vrijwilligers in allerlei commissies en besturen om het deze club zo goed te laten gaan. De sociale functie ervan hier is enorm en we komen er graag nog eens terug.

's Avonds stond dan de bonte avond (met bingo) op het programma. Verschillende teams en groepjes hadden een stukje en/of liedje ingestudeerd en het varieerde van de Jerry Springer show tot een "toonder" en van Feyenoord tot Ajax. Daarnaast was er ook ruimte voor een onvervalste BINGO onder regie van het (bijna) onafscheidelijke siamese duo dubbel & dwars : Peter Groenenboom & Ronald Bijl. De laatste had weliswaar de halve dag in coma gelegen na de dropping met de B/C maar was (op advies van Rien) weer een volgend voorbeeld van een wonderbaarlijke genezing. Op voetbalkamp met v.v. Rhoon betekent meestal een zeer voorspoedig en snel herstel, mede door de vakkundige (medische bege) leiding.

In elk geval liep de heer Bijl rond de klok van twaalfen voorop in de voetbalpolonaise waarbij (uiteraard) het gehalte aan Feyenoord-liederen zeer hoog was. Maar wat wil je ook : de kampioenen van dit kamp identificeren zich graag met de Landskampioen van Nederland en dat is nog steeds die club uit Zuid. En dat er een verdwaalde voetbalgek maar oog heeft voor één detail (zes-nul ofzo) doet aan dit feit niets af.

Nieuw op dit kamp was de introductie van het slaatje Aaf. Vergezeld van wat garnituur een welkome aanvulling op het maaltijdschema van MAA.

Morgen staat de afsluitende dag op het programma. Door budgettaire redenen zal er géén bezoek worden gebracht aan het PSV stadion. Daar vragen ze voor een rondleiding bijna zoveel als voor een nieuwe stereo en dat kunnen wij niet opbrengen. Waarschijnlijk gaan we nu via het trainingscomplex van PSV (Herdgang) en een zwemparadijs (Tongelreep – Eindhoven) tegen de avond terug naar huis. Alwaar we tussen 18.00 en 19.00 uur hopen aan te komen. Tegen die tijd zal onze afdeling logistiek & planning ongetwijfeld nog een keer contact met Rhoon hebben opgenomen betreffende de exacte aankomsttijd.

dag 5 slotdag

Ik was wat al te vlot met mijn afsluiting. Door een aantal mensen zijn nog wat zaken ingefluisterd en verteld met de constatering dat die toch niet onvermeld mochten blijven bij een kampverslag. Vandaar dit naschrift om het geheel af te maken.

Over de bonte avond niets dan goeds. Het duurde wellicht iets korter dan vorig jaar maar het gaat om de kwaliteit en niet zozeer om de kwantiteit. Zelf heb ik er bijvoorbeeld absoluut geen moeite mee dat we het dit keer zonder house-acts moesten stellen maar ik word al wat ouder en smaken verschillen.....

De laatste nacht was traditiegetrouw weer kort. Het verhaal gaat dat Aaf zelfs helemaal niet naar bed is geweest. In een van mijn vorige verslagen had ik me al afgevraagd wanneer vissen slapen en ik kan u verzekeren dat ze dat niet (of nauwelijks) doen. Door verschillende personen op verschillende tijdstippen tussen 03.00 en 06.30 uur is vannacht vastgesteld dat Aaf druk in de weer was om de eetzaal ontbijtklaar te maken en de troep op te ruimen.

De ochtendtrimloop zat er amper op of het was ontbijten geblazen (met o.a. het restant pannenkoeken) plus het bereiden van een lunchpakket voor tussen de middag. Hierna mochten de diverse kameroudsten en leiders de troepen motiveren om de slaapzalen veegschon en snoepvrij op te leveren en de bagage uit de kamers te krijgen. Dan stond nu ook tevens de indeling van de laatste dag vast : de echte PSV-fans zouden onder leiding van Paul de Swart en Cees Verkamman naar de PSV training gaan terwijl de rest zich nog met een laatste bosspel kon

vermaken. Voor 3 kinderen ging een wens in vervulling, de rest had meer belangstelling voor het afsluitende bosspel hetgeen duidelijk maakt op hoeveel support onze sympathieke brabanters (hoeveel zuiderlingen lopen er eigenlijk tussen ?) bij v.v. Rhoon kan rekenen.

De kinderen dus weg zodat de leiding de handen vrij had en de laatste reinigende hand- en spandiensten kon verlenen plus het inpakken van de left-overs. Doggy-bags waren niet voldoende voorhanden maar Shita is denk ik niets tekort gekomen. En we gingen met behoorlijk minder weg dan waarmee we gekomen waren dus was er gericht en goed ingekocht door MAA.

De lunchpakketten werden aangesproken en tussendoor werd er ook nog een groepsfoto genomen.

De bus van Ringelberg werd gepakt met koffers en op naar de Tongelreep (een zwemparadijs in Eindhoven) luidde het devies. Het was legionella-proof verklaard hetgeen niet hetzelfde is als legionella-vrij. Er blijkt achteraf in een deel van de Tongelreep een besmetting geconstateerd te zijn maar daar zijn de kinderen niet geweest. Een deel van de leiding heeft daar dichtbij in de koffiehoek gezeten en daar zijn tot op heden ook nog geen klachten van binnengekomen dus loopt het allemaal hopelijk wel los. Zowel de tipgever (die het via familie uit de lokale pers vernomen had) als Rien Heijboer bedankt voor de adequate actie om de ware situatie goed te analyseren en de deelnemers plus ouders te informeren alvorens de paniek uitbarstte.

Wij waren ons echter van geen kwaad bewust en de kinderen evenmin zodat deze een heerlijke natte middag hadden in een (over)vol en goed betaalbaar waterpretparadijs. Om 16.00 uur stond de terugreis op het programma hetgeen ook stipt op die tijd aanving. Behalve voor onze siamese tweeling. De buschauffeur had al opgemerkt dat de auto van Peter niet goed was geworden en bij het openen van de motorkap bleek hij goed over zijn nek gegaan te zijn. De oliedop was er afgetrild met een overloper tot gevolg. Goed voor de olieomzet denk je dan – wordt hij door Edwin uit de brand geholpen met een blik supermarktolie dus viel er weinig te verdienen. Inmiddels werd de thuisreis aangevangen en werden we met donderslagen en hagel door het gastvrije zuiden uitgeluid op weg naar onze voorlaatste tussenstop : de traditionele McDonalds.

Alleen is niets zo vergankelijk als traditie, want ditmaal kon er geen gratis ijsje voor de kinderen meer vanaf volgens de uitbaatster van deze vestiging : onthou dat de McDonald vestiging Dordrecht een stuk minder sociaal is als de voorheen door ons bezochte vestigingen te Hoorn, Nederweert en Bodegraven. Wel leek er geen einde te komen aan de berg hamburgers dus heeft er (wel of niet bedoeld) een mistelling plaats gevonden maar wij zijn de laatste om hierover te reclameren. We hadden vrede met dit gebaar.

Het laatste stuk naar Rhoon werd verder zonder hindernissen afgelegd en rond 18.45 uur waren de meeste ouders weer blij en aanwezig om hun kroost in goede gezondheid, moe maar voldaan van ons over te nemen. Met tot besluit nog een klein woordje van alleskunner Edwin in de kantine.

Enkele lessen en wijsheden willen we u toch niet onthouden en zijn de afgelopen tijd door mij opgetekend :

- Ook nu zal wel weer blijken dat kinderen alle dagen in één setje ondergoed hebben doorgebracht en dat de resterende setjes ongebruikt mee naar huis gaan.
- Onze jeugdvoorzitter Pim Bijl loste dit als volgt op door gewoon de tassen van de hem toevertrouwde kinderen goed overhoop te halen zodat het voor het thuisfront leek of alles wel gedragen was
- Bij deze exercitie stuitte hij de laatste dag in de tas van Gerben Bergwerff op een rode massa onderin de tas. Uit nader onderzoek bleek dat moeder Wieneke een paar lekker verse aardbeien in zijn lunchpakket voor de eerste dag had gedaan.....alleen was Gerben daar nooit aan toegekomen.
- Kinderen zijn er trouwens toch meesters in om altijd het onderste uit hun tas nodig te hebben of niet te kunnen vinden omdat ze het te goed voor anderen willen wegstoppen.
- Naast de wonderbaarlijke genezing van Ronald Bijl mogen we ook die van Willem Schreij niet onvermeld laten. Op krukken mee naar het voetbalkamp en enkele dagen later zonder krukken weer terug PLUS het record afwerken op doel verbeterd.....
- Jan Roest kan altijd nog stand-up comedian worden. Hij heeft overal een antwoord, grap of grol over en zijn fantasie hierin is grenzeloos. Zonder na te denken volgt in de meeste gevallen een rake kwinkslag.
- Deze bijvoorbeeld : Tijdens het leegruimen van de slaapzalen en om de koffers en tassen door te geven stel ik voor om een ketting te maken. Waarop Jan reageert : "dan moet je effe Henk halen.....".
- De chauffeur van Ringelberg arriveert , kijkt rond en ziet geen kinderen (zijn nog bezig met het laatste bosspel). Argeloos vraagt deze dan ook waar de kinderen zijn.
Waarop Jan zegt : "die liggen nog vastgeketend aan de bedden boven op de slaapzalen.....!".
- Jan mocht ook een wedstrijd leiders en doet dat met veel overgave. Commentaar vanuit de dugout kan hij dan ook niet zo waarderen, zeker niet als hij staat te verregenen en de beste stuurliu min of meer droog aanwijzingen zitten te geven. Toen een hunner dan ook stelde dat er een speler minder naar binnen moest spelen was zijn commentaar : "Nu moet hij

naar binnen spelen, als het straks mooi weer is mag hij wel meer naar buiten spelen....!".

- Edwin de Koning is ook een mooie. Hij zet zich voor 200% in tijdens het kamp dus daarover niets op te merken. Maar hij is wel zo link om zijn vuile was in plastic zakken onder te brengen bij andere leiders in de hoop alles netjes gewassen terug te krijgen.
- De uitsmijter komt van de kampbeul. Fred heeft om MAA te bedanken voor het koken etc. een aantal bossen bloemen gekocht en gaat die persoonlijk afgeven. Bij de familie Heijboer worden inmiddels de eerste filmbeelden getoond. Waarop Fred ineens ontdekt dat er een tweeling mee was op kamp. Hij had de broertjes Tobias en Berend Nootenboom nooit als zodanig (h)erkend dus alsnog een wonder dat we toch met alle kinderen thuis zijn gekomen

Met ook nu ter afsluiting de mededeling dat het Jeugdvoetbalkamp van de v.v. Rhoon mede mogelijk wordt gemaakt door de support (zowel financieel als middels fysieke inzet) door :

- Club van honderd v.v. Rhoon & v.v. Rhoon
- 20 vrijwillige ouders/begeleiders die hiervoor 4 vrije dagen opnemen plus hun auto's afstaan
- Post-Kogeko Transport
- Speelgoedland Teun Roobol, Ton Peters, Jan Dits & Nootenboom Machinefabriek
- Wout Messemaker voor de spirituele ondersteuning en Ineke voor de logistieke verspreiding
- Apotheek Klay voor de medicamenten
- Slagerij Koot voor de vleeswaren tegen vriendenprijs
- Roest Schilderwerken met bus
- Fina nederland
- Van Weel / EBO aanhangwagens
- Ringelberg Touringcars voor de vriendenprijs
- Garage Palsgraaf voor het exposeren van de verslagen

Het jeugdvoetbalkamp 1999 zit er op. Binnenkort gaan we nog evalueren en de bewegende beelden van Rien en Edwin bekijken plus de foto's. En maar hopen en erop vertrouwen dat we ook voor een volgend kamp weer worden uitgenodigd. Want eerlijk gezegd is het geen opoffering een kamp te draaien waarin iedereen het naar zijn/haar zin heeft en de primaire opzet is er met elkaar een goed geslaagde happening van te maken. Ik kan het u in elk geval van harte aanbevelen.

Rhoon, 7 mei 1999

Wim Gé Warnaar

